

پاسخ شاخص‌های پلاکتی به دو نوع فعالیت بدنی وامانده ساز بالاتنه و پایین تنه در پسران فعال

حسین طاهری چادرنشین^{۱*}، میثم علی پور راز^۲

۱- استادیار، گروه علوم ورزشی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه بجنورد، بجنورد، خراسان شمالی، ایران (نویسنده مسئول)

۲- کارشناس ارشد، گروه علوم ورزشی، نام دانشکده علوم انسانی، دانشگاه بجنورد، بجنورد، خراسان شمالی، ایران

*Email: (h.taheri@ub.ac.ir)

نوع ارائه مقاله: پوستر

چکیده

زمینه و هدف: اختلال در هموستازیس، تجمع بیش از حد و فقدان عملکرد پلاکتی با بروز و پیشرفت بیماری‌های قلبی - عروقی مرتبط هستند. هدف پژوهش حاضر بررسی پاسخ شاخص‌های پلاکتی به دو نوع فعالیت بدنی وامانده ساز بالاتنه و پایین تنه در پسران فعال بود.
روش کار: مطالعه نیمه تجربی حاضر روی ۱۰ دانشجوی پسر فعال (سن $20/40 \pm 1/17$ سال، نمایه توده بدن $23/21 \pm 1/38$ کیلوگرم بر مترمربع، چربی بدن $16/85 \pm 0/93$ درصد) به صورت داوطلبانه اجرا شد. دو پروتکل پایین تنه و بالاتنه به ترتیب روی دوچرخه کار سنج و کار سنج دستی تا رسیدن به واماندگی اختیاری بافاصله زمانی یک هفته اجرا شد. قبل و بلافاصله بعد از هر اجرا نمونه‌های خونی گرفته و تعداد پلاکت‌ها، میانگین حجم پلاکتی، پلاتوکریت و پهنای توزیع پلاکتی اندازه‌گیری شد. داده‌ها با آزمون تحلیل واریانس 2×2 در سطح معنی داری $P < 0/05$ تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها: ارزیابی درون گروهی مطالعه حاضر نشان داد که هر دو نوع فعالیت وامانده ساز رکاب زدن بالاتنه و پایین تنه موجب افزایش معنی دار تعداد پلاکت‌ها، میانگین حجم پلاکتی، و پلاتوکریت می‌شود. باوجود این، تفاوت معنی داری بین دو نوع فعالیت وامانده ساز رکاب زدن بالاتنه و پایین تنه در متغیرهای تعداد پلاکت، میانگین حجم پلاکتی، پلاتوکریت و پهنای توزیع پلاکتی مشاهده نشد.

نتیجه‌گیری: به‌طور کلی، نتایج مطالعه حاضر مبین این است که به دلیل افزایش تجمع پلاکتی ناشی از دو نوع فعالیت وامانده ساز رکاب زدن بالاتنه و پایین تنه ممکن است انسداد شریانی ناشی از ترومبوز افزایش یابد.

کلیدواژه‌ها: فعالیت بالا و پایین تنه، تعداد پلاکت، میانگین حجم پلاکتی، پلاتوکریت، پهنای توزیع پلاکتی.